

Osoba niezdolna do samodzielnego funkcjonowania nie może pozostać bez opieki w sytuacji, gdy jej opiekun nie może się nią zająć.

26 sierpnia Zarząd Śląskiego Związku Gmin i Powiatów podjął stanowisko w sprawie: zapewnienia opieki osobom niezdolnym do samodzielnego funkcjonowania, w sytuacji nagłego zachorowania opiekuna oraz ograniczonego dostępu osób niepełnosprawnych intelektualnie do leczenia stomatologicznego.

Samorządowcy przedstawiają w nim problem, z którym zgłaszają się do nich rodziny osób z niepełnosprawnością intelektualną dotyczący konieczności zapewnienia opieki swoim podopiecznym w sytuacji nagłego zachorowania samotnego rodzica/opiekuna (który np. trafia do szpitala), oczekując jak najszybszego jego rozwiązania.

- Osoba niezdolna do samodzielnego funkcjonowania nie może pozostać bez opieki, a obarczenie nią dalszej rodziny, czy też sąsiadów nie zawsze jest możliwe – czytamy w stanowisku.

W przypadku osób pełnoletnich, niepełnosprawnych intelektualnie często ubezwłasnowolnionych, a także osób starszych, chorych, zdanych na opiekę najbliższych, brak jest dziś podstaw prawnych stwarzających możliwość zastosowania odpowiedniego rozwiązania.

Hospitalizacja pozostawionej bez opieki osoby nie jest możliwa bez wskazań lekarskich, a zatem wykluczony jest pobyt w szpitalu takiej osoby tylko w celu zapewnienia jej opieki. Objęcie osoby opieką w formie przyznania 24-godzinnych usług opiekuńczych, umożliwiłoby tej osobie funkcjonowanie w swoim środowisku, przy pomocy opiekunki, jednak i w tym przypadku brak jest prawnych rozwiązań.

Także udzielenie świadczeń w ramach interwencji kryzysowej, zgodnie z art. 47 ust. 3 ustawy o pomocy społecznej nie jest świadczeniem wystarczającym, gdyż ogranicza się do udzielenia tylko schronienia. Natomiast osoby o których mowa, niezdolne do samodzielnego funkcjonowania, wymagają opieki przez całą dobę oraz pielęgnacji, jak również zapewnienia posiłków, a ośrodki interwencji kryzysowej nie są przygotowane do sprawowania takiej opieki;

Najlepszym rozwiązaniem wydaje się przyjęcie interwencyjne do domu pomocy społecznej. Ustawodawca jednak nie przewiduje takiego rozwiązania. Możliwe jest jedynie przyjęcie do dps poza kolejnością, jednak nie zwalnia to z obowiązku przeprowadzenia całego postępowania administracyjnego, które trwa w czasie. Kluczowym elementem tego postępowania jest uzyskanie zgody na pobyt w dps osoby tam kierowanej.

Sytuacje te wyraźnie wskazują, iż brak jest unormowania prawnego pozwalającego na doraźne zabezpieczenie opieki osobie niezdolnej do samodzielnego funkcjonowania, np. na czas pobytu jego opiekuna w szpitalu.

- W związku z powyższym zwracamy się do Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z propozycją przygotowania zmian legislacyjnych, pozwalających na rozwiązanie omawianego problemu związanego z doraźnym zabezpieczeniem opieki osobie niezdolnej do samodzielnego funkcjonowania, np. na czas pobytu jego opiekuna w szpitalu – czytamy w stanowisku.

Drugim problemem poruszonym przez śląskich samorządowców jest utrudniony dostęp osób

niepełnosprawnych intelektualnie do leczenia stomatologicznego w znieczuleniu ogólnym.

- Jest to problem ogólnopolski, dlatego też w kwietniu 2016 r. Naczelna Rada Lekarska wystosowała do Ministerstwa Zdrowia apel o podjęcie działań zmierzających do poprawy opieki stomatologicznej nad osobami niepełnosprawnymi. Z informacji uzyskanych z Naczelnej Rady Lekarskiej wynika, że Ministerstwo Zdrowia niestety nie podjęło jeszcze działań w tej sprawie – dowiadujemy się ze stanowiska.

W województwie śląskim, w ramach ubezpieczenia zdrowotnego, świadczenia ogólnostomatologiczne udzielane w znieczuleniu ogólnym realizowane są jedynie w dwóch podmiotach (w Katowicach i w Częstochowie). Śląski Oddział Wojewódzki Narodowego Funduszu Zdrowia w Katowicach w kwietniu 2016 r. ogłosił konkurs ofert na udzielanie ww. usług na terenie subregionu południowego woj. śląskiego, ale żaden podmiot w przewidzianym terminie nie złożył oferty.

Jak oceniają śląskie gminy i powiaty, problem jest złożony i skomplikowany. Z jednej strony dotyczy bowiem „trudnego” pacjenta, posiadającego niejednokrotnie współistniejące schorzenia oraz konieczności spełnienia określonych wymogów: kadrowych, sprzętowych, lokalowych. A z drugiej - wyceny świadczeń. W takiej sytuacji konieczne jest rozważenie i zastosowanie rozwiązań pozwalających na korzystanie z opieki stomatologicznej osobom z niepełnosprawnością intelektualną, gdyż obecne ograniczenia w dostępie do ww. świadczeń rzutują na ogólny stan zdrowia tych osób.